

“ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳೇ - ನಿಮ್ಮ ನೆನಪು ಅಸಾಧಾರಣವಾದುದಾಗಿದೆ, ತಾವು ಈ ನೇತ್ರಗಳಿಂದ ಯಾರನ್ನು ನೋಡುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅವರನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ಹಾಗೂ ಅವರ ನೆನಪಿನಿಂದ ನಿಮ್ಮ ವಿಕರ್ಮ ವಿನಾಶವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ”

**ಪ್ರಶ್ನೆ:** ಯಾವ ಒಂದು ಹವ್ಯಾಸದ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದಾಗ ಎಲ್ಲಾ ಗುಣಗಳು ಸ್ವತಃವಾಗಿ ಬರುತ್ತಿರುತ್ತದೆ?

**ಉತ್ತರ:** ಅರ್ಥಕಲ್ಪದಿಂದ ದೇಹಾಭಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಬರುವಂತಹ ಯಾವ ಹವ್ಯಾಸವು ಪರಿಪಕ್ವವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ - ಈ ಹವ್ಯಾಸವನ್ನು ಈಗ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಬೇಕು. ಅತಿ ಪ್ರಿಯವಾದ ಶಿವತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಬೇಕು. ಯಾವುದೇ ದೇಹಧಾರಿಯ ನೆನಪುಗಳು ಇರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಅರ್ಹತೆಗಳು ಬರುತ್ತಿರುತ್ತವೆ, ಬಲಹೀನತೆಗಳು ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆತ್ಮವು ಪವಿತ್ರತೆಯ ಸಾಗರವಾಗುತ್ತದೆ, ಖುಷಿಯ ನಶೆಯು ಏರಿರುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಗುಣಗಳು ಸ್ವತಃವಾಗಿ ಬರುತ್ತಿರುತ್ತದೆ.

**ಗೀತೆ:** ಓಂ ನಮಃ ಶಿವಾಯ.....

ಓಂ ಶಾಂತಿ. ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ಬೇಹದ್ದಿನ ತಂದೆಯ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದಿರಿ ಮತ್ತು ಆ ಬೇಹದ್ದಿನ ತಂದೆಯು ಮಕ್ಕಳ ಮುಂದೆ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಗುವಿನ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಈ ವಿಚಾರ ಬರಬೇಕು - ಈ ಮಹಿಮೆಯು ಯಾರದಾಗಿದೆ, ಆ ಶಿವತಂದೆಯ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದೇವೆ ಹಾಗೂ ಅವರಿಂದ ನಾವು 21 ಜನ್ಮಗಳಿಗಾಗಿ ಸದಾಕಾಲದ ಸುಖದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಈ ನೆನಪು ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ಖುಷಿಯ ನಶೆಯೇರಬೇಕು. ಯಾವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ಕೇಳುತ್ತೀರಿ, ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನೆನಪು ಇರುತ್ತದೆ. ನಂತರ ಮರೆತು ಹೋಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವಂತಾಗಬಾರದು, ಮರೆಯಬಾರದು. ನಾವು ಮತ್ತೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಆ ನಿರಾಕಾರ ತಂದೆಯ ಕಡೆ ಬುದ್ಧಿಯೋಗ ಹೋಗುತ್ತದೆ, ಅವರನ್ನು ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹಗಲು-ರಾತ್ರಿ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಈ ನೆನಪು ಇರಬೇಕು - ನಾವು ಬೇಹದ್ದಿನ ತಂದೆಯಿಂದ ಭವಿಷ್ಯದ 21 ಜನ್ಮಗಳ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನಿಶ್ಚಯವಂತೂ ಪರಿಪಕ್ವವಾಗುತ್ತದೆ. ಲೌಕಿಕ ತಾಯಿ-ತಂದೆಯಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಯವಾದ ನಂತರ ಅವರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವೇ! ಆದರೆ ಇದು ಹೊಸ ಮಾತಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯನ್ನು ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ತಿಳಿಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾವು ಶಿವತಂದೆಯ ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದೇವೆ, ಅವರಿಂದಲೇ ಆಸ್ತಿ ಸಿಗಬೇಕು ಎಂದು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ಕಲ್ಪ-ಕಲ್ಪದಲ್ಲಿಯೂ ಆ ತಂದೆಯಿಂದ ನಾವು ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತೇವೆ, ಬಾಬಾ ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ನಮಗೆ ಮತ್ತೆ ರಾಜ್ಯ ಸಿಗುತ್ತಿದೆ, ನಾವು ಹಕ್ಕುಧಾರರಾಗಿದ್ದೇವೆ, ಇದನ್ನು ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ನೆನಪು ಬರುತ್ತದೆ. ಹಕ್ಕುಧಾರರಾಗಿದ್ದೀರಿ ಅಂದಮೇಲೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಲೌಕಿಕ ತಂದೆಯಿಂದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಅವರಂತೂ ಬಹಳ ನೆನಪಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಅಸಾಧಾರಣ ವಿಚಾರ ಇದಾಗಿದೆ - ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಪಾಪ ಭಸ್ಮವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಬೇಕು. ಲೌಕಿಕ ತಂದೆಯ ನೆನಪು ಸಹಜವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಈ ನೇತ್ರಗಳಿಂದ ಅವರನ್ನು ನೋಡುತ್ತೀರಿ. ಮಗುವಿನ ಜನ್ಮವಾಯಿತೆಂದರೆ ಅಮ್ಮ-ಅಪ್ಪ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಈ ತಂದೆಯಂತು ಈ ನಯನಗಳಿಗೆ ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ನೆನಪು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾವು ಬ್ರಹ್ಮಾರವರ ಮೂಲಕ ಶಿವತಂದೆಯ ಸಂತಾನರಾಗಿದ್ದೇವೆ ಹಾಗೂ 21 ಜನ್ಮಗಳ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಶ್ರೀಮತದಂತೆ ಪುರುಷಾರ್ಥವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಮೊಟ್ಟ-ಮೊದಲು ಪವಿತ್ರತೆಯ ಮಾತಾಗಿದೆ. ಎಷ್ಟು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ಬುದ್ಧಿಯು ಪವಿತ್ರವಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವಂತು ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬಾರದು. ತಂದೆಯ ನೆನಪನ್ನು ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ವಿಕರ್ಮ ವಿನಾಶವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಅನೇಕ ಮಕ್ಕಳು ನಾವಂತೂ ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ತಿಳಿದು ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪೇ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ರಾಮ-ರಾಮ ಎಂದು ಹೇಳಿರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತಾರಲ್ಲವೇ, ಆದರೆ ಈ ರಾಮನ (ಶಿವಬಾಬಾರವರ) ಚಿತ್ರವಂತೂ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯರ ಬುದ್ಧಿಯೋಗವು ಆ ರಾಮನ ಕಡೆ ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಸದ್ಗತಿದಾತನಾದ ಶಿವನನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಮರೆತಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ- ಶಿವಬಾಬಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ, ಮೊದಲು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ರಚಯಿತ ಶಿವತಂದೆಯು ಬಂದಿರಬೇಕು, ಆಗಲೇ ಸ್ವರ್ಗದ ರಚನೆಯನ್ನು ರಚಿಸಿರಬೇಕು. ಅವರ ನಂತರ ರಾಮನ ರಾಜ್ಯ ನಡೆಯಿತು. ಈಗ ಸತ್ಯ-ಶ್ರೇತಾಯುಗದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯ ಮಾಡಲು ತಂದೆಯಿಂದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದೀರಿ, ಈ ವಿಚಾರಗಳು ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಮಂಥನವಾಗುತ್ತಿರಬೇಕು. ಪರಮಪಿತ ಪರಮಾತ್ಮ ಶಿವನು ಕೇವಲ ಒಂದು ಬಾರಿ ಬರುತ್ತಾರೆ. ರಾಮ-ಸೀತಾ, ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣ ಮುಂತಾದವರೂ ಸಹ ಕೇವಲ ಒಂದು ಬಾರಿ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಭಲೆ ಪುನರ್ಜನ್ಮ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ನಾಮ, ರೂಪ, ದೇಶ, ಕಾಲವೆಲ್ಲವೂ ಬದಲಾಗುತ್ತದೆ. ರಾಮ-ಸೀತೆಯರೂ ಸಹ ಪ್ರಾಲಬ್ಧವನ್ನು ಭೋಗಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಪುನರ್ಜನ್ಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಜ್ಞಾನವೆಲ್ಲವೂ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಹನಿಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ(ನೆನಪು) ಖುಷಿಯಿರುತ್ತದೆ. ಯಾರಿಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದರೂ ಬಹಳ ಸಹಜವಿದೆ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವರ್ಗದ ರಚಯಿತ ತಂದೆಯಿಂದ ತಮಗೆ ಆಸ್ತಿಯು

ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಬೇಹದ್ದಿನ ತಂದೆಯನ್ನಂತು ಎಲ್ಲರೂ ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯು ಹೊಸ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ರಚಿಸಿದಾಗ ಎಲ್ಲರೂ ಸುಖಿಗಳಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ, ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ದುಃಖಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ನಾಟಕವೇ ಸುಖ-ದುಃಖದ ನಾಟಕವು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಸುಖದಲ್ಲಿ ಯಾರು ರಾಜ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು? ಲಕ್ಷ್ಮೀ- ನಾರಾಯಣ, ನಂತರ ಶ್ರೀತಾದಲ್ಲಿ ರಾಮ ಸೀತಾ.... ಇಷ್ಟು ವರ್ಷ ಈ ಮನೆತನದವರ ರಾಜ್ಯಾಡಳಿತ ನಡೆಯುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಾವು ತಿಳಿದಿದ್ದೀರಿ. ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರೂ ಸಹ ಕ್ರೈಸ್ತನು ರಾಜ್ಯವನ್ನು ರಚಿಸಿದರು, ನಂತರ ಎಡ್ವರ್ಡ್ ಥಿ ಫಸ್ಟ್, ಎಡ್ವರ್ಡ್ ಥಿ ಸೆಕೆಂಡ್..... ರಾಜ್ಯಾಡಳಿತ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದರು ಎಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಭಾರತವಾಸಿಗಳಿಗಂತು ಏನೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀ- ನಾರಾಯಣರ ರಾಜ್ಯವಿತ್ತು, ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ವರ್ಗವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ, ಅದನ್ನು ತಂದೆಯೇ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಾವು ತಿಳಿದಿದ್ದೀರಿ. ಪತಿತ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಬಂದಾಗಲೇ ಪಾವನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಇದು ನೆನಪಿರಬೇಕು. ನಾವು ಆ ತಂದೆಯಿಂದ ಶ್ರೀಮತದಂತೆ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಹಾಗೂ ಧಾರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮರೆಯಬಾರದು. ಶಿವತಂದೆಯು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಕಲ್ಪದ ಮೊದಲೂ ಬಂದಿದ್ದರು, ಅವರ ನೆನಪಾರ್ಥವೂ ಇದೆ, ಈಗ ಮತ್ತೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದಲು ನಿರಾಕಾರ ಶಿವತಂದೆಯು ಬರುತ್ತಾರೆ, ಅವರು ಬಂದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ದೇವೀ-ದೇವತೆಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣರು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಾಡಳಿತ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಂತರ ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಪೂಜಾರಿಗಳಾಗಿ ಚಿತ್ರ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣರ ಆಕ್ಟೋರೇಟ್ ಆಗಿರುವ ಚಿತ್ರವಿಲ್ಲ, ನಂತರ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ತಮಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಶಿವತಂದೆಯು ಬ್ರಹ್ಮಾರವರ ಮೂಲಕ ಓದಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಎಷ್ಟು ನೇರವಾದ ವಿಚಾರವಾಗಿದೆಯಲ್ಲವೆ. ಮತ್ತಾವುದೇ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಆತ್ಮ ಓದುತ್ತಿದೆ, ಶಿಕ್ಷಕರ ಆತ್ಮ ನಮಗೆ ಓದಿಸುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರೆಲ್ಲಾ ಮನುಷ್ಯರು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಓದಿಸುತ್ತಾರೆ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಆತ್ಮವೇ ಓದಿಸುತ್ತದೆ, ಆತ್ಮವೇ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಗಳ ಮುಖಾಂತರ ಓದುತ್ತದೆ. ನಾನೀಗ ವಕೀಲನಾಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಆತ್ಮವೇ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ವಕೀಲನಾಗುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಂತೂ ಇದು ವಿಚಿತ್ರ ಮಾತಾಗಿದೆ - ನಿರಾಕಾರ ಶಿವತಂದೆಯು ನಿರಾಕಾರ ಆತ್ಮಗಳ ಜೊತೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆತ್ಮದಲ್ಲಿಯೇ ಸಂಸ್ಕಾರವಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮನುಷ್ಯರು ಮರೆಯುತ್ತಾರೆ. ನಿರಾಕಾರ ತಂದೆಯು ಇವರ (ಬ್ರಹ್ಮ) ಮೂಲಕ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಅವರ ಒಂದೇ ಹೆಸರು ಶಿವ ಎಂಬುದಾಗಿದೆ. ತಾವೂ ಸಹ ಶಿವಬಾಬಾ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ, ಬುದ್ಧಿಯು ಮೇಲೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಲೌಕಿಕ ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಶರೀರವು ನೆನಪು ಬರುತ್ತದೆ. ಶಿವತಂದೆಗೆ ಶರೀರವಿಲ್ಲ. ಪರಮಾತ್ಮನ ಮಂದಿರವೇ ನಿರಾಕಾರಿ ರೂಪದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆಕಾರಿ ದೇವತೆಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಸಾಕಾರಿಯಾಗಿ ಮನುಷ್ಯರಿದ್ದಾರೆ. ಶಿವನಂತೂ ನಿರಾಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನೀವೆಲ್ಲಾ ಆತ್ಮಗಳು ಈಗ ಜ್ಞಾನಪೂರ್ಣರಾಗುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ತಂದೆಯು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ನಾನು ನಿರಾಕಾರನಾಗಿದ್ದೇನೆ, ನನ್ನಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಆದಿ-ಮಧ್ಯ-ಅಂತ್ಯದ ಜ್ಞಾನವಿದೆ, ನಾನು ತಮಗೆ ಇವರ(ಬ್ರಹ್ಮ) ಮುಖದ ಮೂಲಕ ಓದಿಸುತ್ತೇನೆ. ನೀವೂ ಸಹ ನನ್ನ ಸಮಾನ ಜ್ಞಾನಪೂರ್ಣರಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ನಿರಾಕಾರ ತಂದೆಯಲ್ಲದೆ ಮತ್ತಾರೂ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಿರಾಕಾರ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಜ್ಞಾನಸಾಗರ, ದಯಾಸಾಗರ ಪತಿತಪಾವನ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ಹಳೆಯ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡಿ ಹೊಸ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನಾಗಿ ನಾನೇ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಹೇಗೆ ನಾನು ನಿರಾಕಾರನಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣ ವೃಕ್ಷದ ಜ್ಞಾನವಿದೆ, ಹಾಗೆಯೇ ತಾವು ಆತ್ಮಗಳನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ತಾವು ಆತ್ಮಗಳೂ ಸಹ ಆ ರೀತಿ ಜ್ಞಾನ ಪೂರ್ಣರಾಗುತ್ತೀರಿ, ಅನ್ಯರನ್ನು ತಮ್ಮ ಸಮಾನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ಈ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಆದಿ-ಮಧ್ಯ-ಅಂತ್ಯದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೇಳುವುದರಿಂದ ತಾವು ಚಕ್ರವರ್ತಿ ರಾಜಾ-ರಾಣಿಯಾಗುತ್ತೀರಿ. ಮನುಷ್ಯರು ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ದೇವತೆಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ತಂದೆಯು ಜ್ಞಾನಸಾಗರ, ಪವಿತ್ರತೆಯ ಸಾಗರನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮಕ್ಕಳನ್ನು ತನ್ನ ಸಮಾನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದಾಗ ಎಲ್ಲಾ ಗುಣಗಳು ಇರಬೇಕು. ತಾವು ದೇವತೆಗಳಾದಾಗ ಎಲ್ಲಾ ಅರ್ಹತೆಗಳೂ (ಗುಣ) ಬದಲಾಗುತ್ತವೆ. ತಂದೆಯ ಅರ್ಹತೆಗಳೇ ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯು ಜ್ಞಾನಸಾಗರನಾಗಿದ್ದಾರೆ ಅಂದಮೇಲೆ ತಾವೂ ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯು ಪವಿತ್ರತೆಯ ಸಾಗರನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಅರ್ಧಕಲ್ಪ ಪವಿತ್ರವಾಗಿರುತ್ತೇವೆ. ತಂದೆಯು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ಡ್ರಾಮಾನುಸಾರ ಪತಿತರಾಗುತ್ತೀರಿ, ನಂತರ ನಾನು ಬಂದು 21 ಜನ್ಮಗಳಿಗೆ ಪಾವನರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ, ತಾವು ಕೇವಲ ಶ್ರೀಮತದಂತೆ ನಡೆಯಬೇಕು, ನನ್ನೊಬ್ಬನನ್ನೇ ನೆನಪು ಮಾಡಿರಿ, ಬೇರೆ ಯಾರನ್ನೂ ನೆನಪು ಮಾಡಬಾರದು. ನಾನು ತಮ್ಮನ್ನು ಸ್ವರ್ಗದ ಮಾಲೀಕರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ತಂದೆಯನ್ನು ಮರೆತು, ಮತ್ತಾರನ್ನಾದರೂ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿದ್ದರೆ ದೋಷವುಳ್ಳವರಾಗುತ್ತೀರಿ. ಶಿವತಂದೆಯು ಅತಿ ಪ್ರಿಯನಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಪ್ರಿಯವಾದ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರೂ ಸಹ ವಂದೆ ಮಾತರಂ ಎಂದು ಗಾಯನವಿದೆ. ನೀವಾತ್ಮರು ಪವಿತ್ರರಾಗುತ್ತೀರಿ, ಪವಿತ್ರರಾಗಿ ಭಾರತವನ್ನು ಸ್ವರ್ಗವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ಶಿವಶಕ್ತಿ ಪಾಂಡವಸೇನೆ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ನೀವು ಪಾಂಡವರೂ ಆಗಿದ್ದೀರಿ, ಏಕೆಂದರೆ ಪರಮಧಾಮದ ಯಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿದ್ದೀರಿ, ಯುದ್ಧದ ಮೈದಾನದಲ್ಲಿ ಮಾಯೆಯ ಮೇಲೆ ವಿಜಯವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಿಂತಿದ್ದೀರಿ. ನೀವು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ - ನಾವು ತಂದೆಯ ಸಮಾನ ಮಾಸ್ಕರ್ ಸಾಗರ, ಪವಿತ್ರತೆಯ ಸಾಗರನಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ದೇಹದ ಅಹಂಕಾರವು ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗಬೇಕು. ಜನ್ಮ-ಜನ್ಮಾಂತರದಿಂದ ದೇಹವನ್ನು ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಆ ಅಭ್ಯಾಸವೂ ಪರಿಪಕ್ವವಾಗಿದೆ, ಈಗ ಈ ಹವ್ಯಾಸದ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯು ನಿರಾಕಾರನಾಗಿರುವುದರಿಂದ ದೇಹದ ಅಭಿಮಾನವು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬರುತ್ತದೆ? ತಾವೂ ಸಹ ಈ ಹಳೆಯ ದೇಹವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನನ್ನ ಬಳಿ ಬರಬೇಕಾಗಿದೆ. ವಿನಾಶವಾಗುತ್ತದೆಯೆಂದರೆ ಏನಾದರೂ ಕಾರಣವಿರಬೇಕಲ್ಲವೆ. ನಯಾಪೈಸೆಗೂ ಬೆಲೆಯಿಲ್ಲದಿರುವ ವಸ್ತುವೇ

ವಿನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಯೋಗ್ಯರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ಅಲ್ಲಿ ಸದಾ ಸುಖವೇ ಸುಖವಿರುತ್ತದೆ. ಸುಖಧಾಮ ಹಾಗೂ ಶಾಂತಿಧಾಮ, ಇದು ದುಃಖಧಾಮವಾಗಿದೆ. ರಾವಣನು ಅಶಾಂತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ ನಂತರ ಶಾಂತಿ ಕೊಡುವವರು ಪರಮಪಿತ ಪರಮಾತ್ಮನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಶಾಂತಿ ಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ - ಎಂತಹ ಶಾಂತಿಯು ಬೇಕಾಗಿದೆ? ಇದಂತೂ ದುಃಖಧಾಮವಾಗಿದೆ. ತಾವು ಸುಖಧಾಮಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕೇ? ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಸುಖಧಾಮಕ್ಕೆ ಹೋಗಬಹುದು. ಅಶಾಂತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವಂತಹ ರಾವಣ ಮಾಯೆಯು ಇಲ್ಲಿ ಹಾಜರಾಗಿದೆ. ಅಶಾಂತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ರಾವಣನು ಮುಕ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ತಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಹೋಗಲು ಬಯಸುತ್ತೀರೆಂದರೆ ನಡೆಯಿರಿ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಆತ್ಮವೂ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಬಯಸುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ, ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಾರೆಂದಲ್ಲ. ಕೇವಲ ನೀವು ಮಕ್ಕಳೇ ಹೋಗುತ್ತೀರಿ. ಉಳಿದೆಲ್ಲಾ ಆತ್ಮರು ಮೇಲಿಂದ ಬರುತ್ತಾರೆ, ಅವರು ಮೊದಲು ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ, ಮಾಯೆಯ ನೆರಳು ಬೀಳುವುದಿಲ್ಲ. ಸತೋಪ್ರಧಾನರಾಗಿ ನಂತರ ಸತೋ, ರಜೋ, ತಮೋದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಮಾಯೆಯ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಬಂದರೂ ಸಹ ಆತ್ಮವು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಸುಖವನ್ನು ಭೋಗಿಸುತ್ತದೆ, ದುಃಖವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಪವಿತ್ರವಾಗಿರುತ್ತಾರಲ್ಲವೆ. ನಂತರ ಅಪವಿತ್ರವಾಗುವುದರಿಂದ ದುಃಖವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ದುಃಖವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವಂತಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಸುಖ-ದುಃಖದ ಆಟವು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ಮನುಷ್ಯರಿಗೂ ಸಂದೇಶ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಬೋರ್ಡ್ ಹಾಕಬೇಕು ಎಂದು ತಂದೆಗೆ ವಿಚಾರಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಕೇವಲ ಚಿತ್ರವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ತಬ್ಬಿಬಾಬಾಗುತ್ತಾರೆ. ಶಿವತಂದೆಯ ಚಿತ್ರವನ್ನಿಡುತ್ತೀರಿ ಮತ್ತು ಕೆಳಗಡೆ ಸ್ವರ್ಗದ ಆಸ್ತಿಯು ನಿಮ್ಮ ಜನ್ಮಸಿದ್ಧ ಅಧಿಕಾರವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಬರೆಯುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿ. ಮನುಷ್ಯರು ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಭಗವಂತನು ಈ ರೀತಿ ಇರುತ್ತಾರೆಯೇ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಭಗವಂತನ ರೂಪವೇನಾಗಿರುತ್ತದೆ? ಸಹೋದರ-ಸಹೋದರಿಯರೇ, ಬಂದು ಬೇಹದ್ದಿನ ತಂದೆಯಿಂದ 21 ಜನ್ಮಗಳ ಸುಖವನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಪುರುಷಾರ್ಥ ಮಾಡಿ ಎಂದೂ ಸಹ ಬರೆಯಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅವರು ಯಾವಾಗ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಾರೆ ಆಗ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಿಮಂತ್ರಣವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೀರಿ, ದಿನ-ಪ್ರತಿದಿನ ಬಹಳ ಸಾರ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಸಾರ ರೂಪವಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಮನ್ಮನಾಭವ ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿ ಮತ್ತು ತಂದೆಯಿಂದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಿರಿ. ಅಂದಾಗ ಬರೆಯಬೇಕು - ಸಹೋದರ-ಸಹೋದರಿಯರೇ, ಮುಂಬರಲಿರುವ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ಬಂದು ತಂದೆಯಿಂದ 21 ಜನ್ಮಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ಸತ್ಯಯುಗದ ರಾಜ್ಯ ಪದವಿಯನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಈ ಯುದ್ಧದಿಂದಲೇ ಸ್ವರ್ಗದ ದ್ವಾರವು ತೆರೆಯುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಜಗತ್ತು ಅರಿತುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಈ ಯುದ್ಧದಿಂದಲೇ ಭಾರತವು ಸುಖಧಾಮವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನೀವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಮನುಷ್ಯರು ಯುದ್ಧವಾಗಬಾರದೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಮಹಾಭಾರಿ ಮಹಾಭಾರತ ಯುದ್ಧದಿಂದಲೇ ಮಹಾವಿನಾಶವಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸರ್ವ ಆತ್ಮಗಳು ಹಿಂತಿರುಗಿ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಆಟವು ಪೂರ್ಣವಾಯಿತು ನಂತರ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಅಭಿನಯಿಸಲು ಬರುತ್ತಾರೆ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಯುಕ್ತಿಯಿಂದ ಬರೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ.

ನೀವು ಆತ್ಮಿಕ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರಾಗಿದ್ದೀರಿ, ಅವರು ಶಾರೀರಿಕ ದೇಹಾಧಾರಿ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನೀವು ತಮ್ಮನ್ನು ವಿದೇಹಿ ಆತ್ಮ, ದೇಹದಿಂದ ಭಿನ್ನವೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತೀರಿ. ತಂದೆಯು ನಾವಾತ್ಮಗಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆಂದು ನೀವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ಬೇಹದ್ದಿನ ತಂದೆಯಿಂದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಿರಿ. 'ನಿರಾಕಾರ' ಶಬ್ದವನ್ನು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಬರೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯು ಈ ಕರ್ಮ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ನಾವೂ ಸಹ ಅಲ್ಲಿಂದ ಬರುತ್ತೇವೆ. ಎಲ್ಲಾ ಆತ್ಮಗಳು ಪಾತ್ರಧಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವಿನಾಶಿ, ಅಮರ ಆತ್ಮಗಳೆಂದೂ ಸಾಯುವುದಿಲ್ಲ, ಇದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಬೇಕು. ನಾವು ಶಿವಬಾಬಾರವರಿಂದ ಅನೇಕ ಬಾರಿ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ ಪುನಃ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಪುರುಷಾರ್ಥದಿಂದ ಶಿವತಂದೆಯು ನಮಗೆ ಸ್ವರ್ಗದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ, ಅಂದಾಗ ಅವರಿಂದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನೇಕೆ ಪಡೆಯಬಾರದು! ತಂದೆ ಮತ್ತು ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿದರೆ ಅಂತ್ಯ ಮತಿ ಸೋ ಗತಿಯಾಗಿ ಬಿಡುವುದು. ಆದರೆ ಕೇವಲ ರಾಮ-ರಾಮ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಮುಕ್ತಿ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ವರ್ಗವಾಸಿಯಾದರು ಎಂದು ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರನ್ನು ಕೇಳಬೇಕು- ಸ್ವರ್ಗವೆಂದು ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ? ಇದಂತೂ ನರಕವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪುನರ್ಜನ್ಮವನ್ನೂ ನರಕದಲ್ಲಿಯೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಸ್ವರ್ಗವಿದ್ದಾಗ ಪುನರ್ಜನ್ಮವೂ ಸಹ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿಯೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಯಾರಾದರೂ ಶರೀರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನರಕದಿಂದ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟರೆ ಅಲ್ಲಂತೂ ಅವರಿಗೆ ಬಹಳ ವೈಭವವು ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೆ ನರಕದ ವೈಭವವನ್ನು ಸ್ವೀಕಾರ ಮಾಡಿಸಲು ಅವರನ್ನು ಸ್ವರ್ಗದಿಂದ ನರಕದಲ್ಲೇಕೆ ಕರೆಸುತ್ತೀರಿ? ಅವರಿಗೆ ನರಕದ ಭೋಜನವನ್ನು ತಿನ್ನಿಸಿದರೆ ಅಂತಹ ಬುದ್ಧಿಯಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಅನ್ನದಂತೆ ಮನವಾಗುತ್ತದೆ. ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಂತೂ ಹಾಲು-ತುಪ್ಪದ ನದಿಗಳು ಹರಿಯುತ್ತವೆ. ನೀವಂತೂ ಸೀಮೆಎಣ್ಣೆಯಿಂದ ಭೋಜನವನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿ ತಿನ್ನಿಸುತ್ತೀರಿ. ಶ್ರೀನಾಥ ದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪಟ ತುಪ್ಪದ ಭೋಗವನ್ನಿಡುತ್ತಾರೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಿ ರಾಧಾ-ಕೃಷ್ಣರ ಚಿತ್ರವಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ಭೋಗವನ್ನೂ ಸಹ ಚೆನ್ನಾಗಿ ವೈಭವದಿಂದ ಮಾಡಿಡುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತೆಲ್ಲಿಯೂ ಇಂತಹ ಭೋಗವನ್ನಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಜಗನ್ನಾಥನ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಅನ್ನದ ಭೋಗವನ್ನಿಡುತ್ತಾರೆ, ಅಲ್ಲಿ ವೈಭವದ ಭೋಜನವನ್ನಂತೂ ತಯಾರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗಂತೂ ನರಕವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ದುಃಖವಿದೆ, ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಂತೂ ಸುಖವಿತ್ತು. ತಂದೆಯು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ

ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ನಂಬರ್ವಾರ್ ಧಾರಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇದೂ ಸಹ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ನಿಗದಿಯಾಗಿದೆ. ನಾಟಕದನುಸಾರ ನೌಕರ-ಚಾಕರರಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಥರ್ಡ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಟಿಕೇಟನ್ನೂ ಸಹ ಯಾರಾದರೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರಲ್ಲವೆ, ಸೂರ್ಯವಂಶಿ ರಾಜಧಾನಿಯು ಫಸ್ಟ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಆಗಿದೆ. ಸೆಕೆಂಡ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಚಂದ್ರವಂಶಿ ರಾಜಧಾನಿ, ಥರ್ಡ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಪ್ರಜೆಗಳದ್ದಾಗಿದೆ. ಅವರಲ್ಲಿಯೂ ನಂಬರ್ವಾರ್ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಯಾರಿಗೆ ಯಾವ ಟಿಕೇಟ್ ಬೇಕೋ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಅಗಲಿ ಮರಳಿ ಸಿಕ್ಕಿರುವಂತಹ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯ ಮಾತಾ-ಪಿತ ಬಾಪ್ಪಾದಾರವರ ನೆನಪು ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ಸುಪ್ರಭಾತ. ಆತ್ಮೀಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆತ್ಮೀಯ ತಂದೆಯ ನಮಸ್ತೆ.

**ಧಾರಣೆಗಾಗಿ ಮುಖ್ಯಸಾರ:**

1. ತಂದೆಯ ಸಮಾನ ಜ್ಞಾನಸಾಗರ, ಪವಿತ್ರತೆಯ ಸಾಗರನಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ವಿದೇಹಿಯಾಗುವ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.
2. ತಂದೆಯ ನೆನಪಿನಿಂದ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಪವಿತ್ರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸದಾ ಇದೇ ನಶೆಯಲ್ಲಿರಬೇಕು - ನಾವು ಬೇಹದ್ದಿನ ತಂದೆಯಿಂದ 21 ಜನ್ಮಗಳ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

**ವರದಾನ:** ಪ್ರಾಪ್ತಿಗಳ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಇಚ್ಛಾ ಮಾತ್ರಂ ಅವಿದ್ಯೆ ಆಗಿ ಸದಾ ಭರ್ಪೂರ್ ಆಗಿರುವಂತಹ ನಿಷ್ಕಾಮ ಸೇವಾಧಾರಿ ಭವ. ಯಾರು ನಿಷ್ಕಾಮ ಸೇವಾಧಾರಿ ಇದ್ದಾರೆ ಅವರ ಎದುರು ಸರ್ವ ಪ್ರಾಪ್ತಿಗಳು ಸ್ವತಃವಾಗಿ ಬರುವುದು. ಆದರೆ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ನಿಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಭಲೇ ಬಂದರೂ, ನೀವು ಪ್ರಾಪ್ತಿಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕಾರ ಮಾಡಬೇಡಿ. ಒಂದುವೇಳೆ ಇಚ್ಛೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಲ್ಲಿ ಸರ್ವ ಪ್ರಾಪ್ತಿಗಳು ಇದ್ದರೂ ಸಹ ಕೊರತೆಯ ಅನುಭೂತಿಯಾಗುವುದು. ಸದಾ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಖಾಲಿ ಎಂದು ತಿಳಿಯುವಿರಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಚ್ಛಾ ಮಾತ್ರಂ ಅವಿದ್ಯೆ ಆಗಿ ಸರ್ವ ಪ್ರಾಪ್ತಿಗಳಿಂದ ಭರ್ಪೂರ್ ಆಗಿರಿ. ಸಂಗಮಯುಗದ ಮೇಲೆ ಬಾಪ್ಪಾದಾರವರ ಮೂಲಕ ಏನೆಲ್ಲಾ ಆವಿನಾಶಿ ಪ್ರಾಪ್ತಿಗಳಾಗಿವೆಯೋ, ಅದೇ ಪ್ರಾಪ್ತಿಗಳ ಉಯ್ಯಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಸದಾ ತೂಗಾಡುತ್ತಿರಿ ಆಗ ಯಾವುದೂ ತಪ್ಪುಗಳಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

**ಸೋಗನ್:** ತಮ್ಮ ಅವ್ಯಕ್ತ ಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಅವ್ಯಕ್ತ ಆನಂದ, ಅವ್ಯಕ್ತ ಸ್ನೇಹ ಹಾಗೂ ಅವ್ಯಕ್ತ ಶಕ್ತಿ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯ.